

INGEZONDEN.

TUBERCULOSE IN HET LEGER.

„Het onderzoek naar het veelvuldig voorkomen van tuberculose in het leger is „tengevolge van de vele daaraan verbonden bezwaren nog niet geheel beëindigd. „Niettemin is het mogelijk reeds vast te stellen, dat het aantal wegens tuberculose „voor den militairen dienst ongeschikt verklaarden inderdaad hoog is, doch dat „dit feit geen aanleiding mag zijn voor gevolgtrekking betreffende het voorkomen „dezer ziekte in het leger.

„De oorzaken van het voorkomen van tuberculose in het leger is gelegen in de „omstandigheden dat een aantal dienstplichtigen, met die kwaal behept, onder „de wapenen komt. De termijnen, noodig gebleken voor de afkeuring der aange- „tasten, acht de minister, mede gelet op de vaak uiterst moeilijke herkenning dezer „ziekte, zeer bevredigend.

„De ter bestrijding van tuberculose in het leger noodige maatregelen kunnen zich „dan ook in hoofdzaak bepalen tot een zoo scherp mogelijk toezicht vóór en bij de „intrede in het leger.

Aldus de minister van oorlog in zijn memorie van antwoord.

Als bewijs, dat inderdaad *scherp* toezicht wordt gehouden, het volgende:

In den zomer van 1924 kreeg een jongeman in mijn vorige gemeente een ernstig longlijden. Tuberkel-bacillen werden in het sputum gevonden. Kort daarop kreeg hij heftige longbloedingen, die ongeveer een week in meer of mindere mate aanhielden. Temperaturen tot 40° toe. Slechts heel langzaam heeft deze patiënt zich hiervan hersteld en thans is hij zoover, dat hij weer mag wandelen, licht werk verrichten, niet meer hoest en geen temperatuursverhooging meer heeft. Bij mijn vertrek gaf ik hem een brief, waarin ik deze feiten vermeldde, om dezen bij de a.s. keuring voor de militie te overhandigen.

Op 16 Maart heeft deze plaats gehad, de jongen is onderzocht, de brief overhandigd, maar... er volgde goedkeuring voor den militairen dienst.

Onmiddellijk heb ik den jongen aangeraden, herkeuring aan te vragen en hem hierbij opnieuw een brief, over wat ik als huisarts met hem meegemaakt had, gegeven.

Ik wil over dit geval geen commentaar geven: het spreekt voor zich zelf. Alleen zou ik wel gaarne willen vernemen, welke weg er moet bewandeld worden, voor het geval deze patiënt opnieuw mocht worden goedgekeurd.

Rijswijk (Z.-H), 25 Maart 1926.

P. GREUP.

BELOOP OF VERLOOP.

I.

Het treft mij telkens den laatsten tijd, dat in het *Tijdschrift* steeds gesproken wordt over het „beloop” van een ziekte. Mijn taalgevoel zegt mij, dat dit moet zijn „verloop” der ziekte. Nu ik mij hier eenige malen tegen gestoot heb, kan ik dit vraagstuk niet op zijn beloop laten en maar afwachten wat de afloop zal zijn van de strijd tusschen verschillend taalgevoel. Men spreekt van *de loop der tijden*, van het *verloopen van een goed beklante zaak*, maar ook zegt men: *als het getij verloopt na verloop van tijd, een kalm verloop* enz.. In „*beloop*” zit iets passiefs, echt op zijn beloop laten; daarentegen in „*verloop*” voelt men de wisselingen en de verandering van den toestand, zooals dit juist voor de opeenvolging der dagen bij het afnemen en toenemen der verschijnselen in een ziektegeval vereischt wordt.

Mocht u, mijnheer de Redacteur, dit niet met mij mede voelen, dan maak ik er tochaanspraak op in eigen geschrift te mogen blijven beschrijven het „verloop” van een ziektegeval.

Leiden, Maart 1926.

J. MUNK.